

[Hans Schmidt.]

kreaturer og svin fra øststaterne med 16 pct., smør fra oversøiske lande med 24 pct. og æg fra øststaterne med 12-15 pct., vil vi kunne sælge vore varer todfrit, når vi er medlem. I modsat fald skal vi ikke blot erlægge told, men vi går også glip af de fordele, lande som Holland og Frankrig vil få gennem fællesmarkedets agrarpolitik, dets institutioner og markedsordninger. Dette sidste kan være særlig vigtigt: fordelene ved at være deltager i organerne for markedsordningerne, hvor de dirigerende og regulerende midler udarbejdes og anvendes.

Som den højtærede minister endvidere anførte, kan der for en overgangstid på 12-15 år opretholdes en vis beskyttelse for de nationale landbrug gennem minimalprissystemer; og i denne forbindelse konstaterede ministeren, at det kan gøres meget effektivt ved at standse helt for importen, dersom priserne falder under et bestemt niveau.

Heroverfor vil jeg dog gerne gøre opmærksom på, at for den rette forståelse heraf må man nævne den tilføjelse i bestemmelserne, at dette system ikke må føre derhen, at handelen med et land bliver mindre, end den var før traktatens ikrafttræden. Det synes mig at være en meget væsentlig begrænsning af denne beføjelse til at standse for importen.

Det må også betyde, at en eventuel stigning i den nationale produktion i importlandene — som i øvrigt vil modvirkes af en nødvendigjort strukturændring inden for disses landbrug — i overgangstiden er henvist til den forventede stigning af forbruget.

Når derimod forbruget stiger stærkere end den nationale produktion, vil medlemslandene fortrinsvis kunne dække dette behov. Holland, som vil være Danmarks konkurrent af betydning, vil da — når vi er medlem — konkurrencemæssigt ikke stå bedre i forhold til Danmark, end det gør nu.

Hvis Frankrig og Belgien også skulle udvikle sig til eksportører, kan de i hvert fald ikke få nogen fortrinsbehandling for deres overskud, og da disse lande endnu producerer ved hjælp af subventioner, er faren for produktionsstigning givet.

Til trods for en fortsat beskyttelsespolitik inden for de enkelte lande i overgangstiden må det danske landbrug ved sin effektivitet

kunne opnå en betydelig andel i et stigende forbrug og importbehov. Danmark kan producere forholdsvis billigt, og importlandene vil i det lange løb være interesserede i at købe billigt, og Danmarks konkurrence-dygtighed vil på lang sigt kunne blive afgørende.

De prismæssige virkninger ved en tilslutning er ikke lette at bedømme, men toldens bortfald må i hvert fald blive til fordel for os efterhånden, og importtolden på korn skulle efter vor mening ikke blive nogen belastning, når henses til, at der gives dispensation ved eksport til udenforstående lande; den vil forhøje likviditeten og også regulere produktionen noget.

Det bliver så gjort gældende, at en tilslutning til de seks vil kunne skade eksporten til England, fordi industrivarer derfra vil blive belagt med en højere told. Dertil vil kunne siges, at England også lang tid fremover vil have et importbehov og vil være interesseret i at købe billigt, hvad Danmark så meget lettere vil kunne honorere, når vi i øvrigt har et fast ståsted i fællesmarkedet. Der vil vel også komme et frihandelsområde i den ene eller anden form, som tilgodeser Englands industriinteresser ud fra et politisk motiv, og som på den anden side står i samklang med Storbritanniens stilling og forpligtelser over for det britiske statssamfund på landbrugsområdet.

Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Danmark samtidig tjener sine egne interesser og sin tilknytning til England bedst ved at stå som medlem af fællesmarkedet. Jeg vil gerne her indskyde, at der jo også er andre i denne lejr, som af politiske grunde er stærkt interesserede i at knytte England til kontinentet.

Heri kan jeg heller ikke se noget divergerende. Danmark står i fællesmarkedet netop af hensyn til forbindelserne med England. De politiske og kulturelle forbindelser og værdier vil i det lange løb hæve sig op over de økonomisk-materielle, en tilstand, som jo allerede bestod i tiden før industrialiseringens tidsalder. Og sådan set kan den igangværende udvikling være medvirkende til, at mennesket undgår at blive teknikkens træl, når den ledes ind i det rette spor.

I denne forbindelse er det værd at erindre,